

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/86/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114217502
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5114217502.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu - Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom v Bratislave, ul. Metodova č. 8, v zastúpení právne - Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35 855 673, so sídlom v Bratislave, Dr. V. Clementisa 10, proti žalovanému - Ing. T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., A. T. XXX/X, v zastúpení právne - Mgr. Miroslav Hanec, advokát so sídlom advokátskej kancelárie v U., H. XXX, o zaplatenie 149.871,69 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 14C/232/2014-417 zo dňa 12. decembra 2018, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie.

P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej iba „okresný súd“) zamietol žalobu, ktorou dňa 21.5.2014 po pripustení jej zmeny uznesením zo dňa 14.6.2016 sa domáhal žalobca voči žalovanému titulom náhrady škody zaplatenia sumy 149.871,69 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 20.622,19 eur od 22.5.2014 až do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 129.249,50 eur od 18.4.2016 až do zaplatenia.

2. V skutkovom vymedzení žaloby žalobca uviedol, že predmetom jeho činnosti (ako právnickej osoby) je najmä zriaďovanie a prevádzkovanie verejných mobilných telekomunikačných sietí na pridelených frekvenciách a poskytovanie verejnej telefónnej služby prostredníctvom mobilných verejných telekomunikačných sietí, poskytovanie verejných dátových služieb prostredníctvom siete internet. V roku 2004 realizoval stavbu „prízemná telekomunikačná stavba s oporným bodom VTS, NN prípojka a oplotenie“ na pozemkoch s parc. č. 606 a parc. č. 593/8 (kde je umiestnená prípojka a rozvodná skriňa) v k.ú T., obec Žilina, okres Žilina, zapísané na LV č. XXXX u Okresného úradu Žilina - katastrálny odbor. Predmetná stavba bola pripojená aj do elektrickej siete Stredoslovenskou energetikou, a.s. prostredníctvom trafostanice (nachádza sa v tesnej blízkosti) - ako stavba rovnako postavená na parc. č. 606 zapísanej na LV č. XXXX u Okresného úradu Žilina - kat. odbor, jej súčasným vlastníkom je spoločnosť MT ENGINEERING, s.r.o., ktorej spoločníkom a konateľom je aj žalovaný. Stavba je situovaná v areáli bývalého Poľnohospodárskeho družstva Trnové, pričom prístup k pozemkom parc. č. 606 a parc. č. 593/8, na ktorých sa stavba žalobcu nachádza, je možný po prístupovej ceste ležiacej na príľahlých pozemkoch s parc. č. 593/32 evidovanej rovnako podľa zápisu v LV č. XXXX na žalovaného. Dňa 3.2.2014 o 14.00 hod. zistil výpadok napájania bodu 0398BB Žilina Trnové s elektrickou energiou, súčasne aj výpadok GSM signálu v danej lokalite. Za účelom prešetrenia vzniknutej situácie a zabezpečenia čo najskoršieho odstránenia poruchy vyslal na miesto

svojich zamestnancov, im prístup k stavbe bol znemožnený vlastníkom všetkých príľahlých pozemkov - žalovaným, ktorý svoje pozemky oplotil. Toho istého dňa boli požiadaní o asistenciu na umožnenie prístupu aj príslušníci Policajného zboru v Žiline, ale bezúspešne. Napokon dňa 4.2.2014 podal žalobca trestné oznámenie na neznámeho páchatela pre trestný čin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 a § 288 Trestného zákona. Dňa 3.2.2014 o poruche v dodávke elektrickej energie bola informovaná aj spoločnosť Stredoslovenská energetika - distribúcia, a.s. (ďalej iba „SSE-D, a.s.“) zabezpečujúca pripojenie do elektrickej siete, ktorá žalobcovi oznámila, že pri vstupe na pozemok KN-C 606 k. ú. T. došlo zo strany majiteľa pozemku k zákazu vstupu na pozemok a tým aj k znemožneniu odstránenia poruchy na elektroenergetickom zariadení, z ktorého je napájané aj odberné miesto žalobcu. Hoc opätovne dňa 5.2.2014 pracovníci PaU Žilina (Prevádzky a údržby) sa dostavili na opravu k pretrvávajúcej poruche na elektroenergetickom zariadení aj za asistencie príslušníkov policajného zboru, opätovne ale zo strany žalovaného bol znemožnený vstup na pozemok. Keďže bez dodávky elektrickej energie nebolo možné, aby fungoval vysielateľ GSM a bol šírený GSM signál v danej lokalite, až do 8.2.2014 v rámci dočasného riešenia krízovej situácie si zabezpečoval funkčnosť vysielateľa pomocou generátora žalobca sám a od 9.2.2014 chod vysielateľa a jeho napojenie na elektrickú energiu začala pre neho zabezpečovať externá firma - spoločnosť ENERGY RENT Slovensko, s.r.o., ktorá za obdobie od 9.2.2014 za nepretržite poskytované služby, zabezpečenie napojenia vysielateľa na elektrickú energiu vystavil faktúry: č. 1401035 zo dňa 3.3.2014 na sumu 7.769,76 eur s lehotou splatnosti 2.4.2014, č. 1401059 zo dňa 31.3.2014 na sumu 11.482,08 eur s lehotou splatnosti 30.4.2014, č. 1401087 zo dňa 16.4.2014 na sumu 5.494,79 eur s lehotou splatnosti 16.5.2014, tieto vyfakturované sumy (v celkovej výške 29 669,29 eur) žalobca aj uhradil. Dodávateľovi služby ENERGY RENT Slovensko a.s. realizoval z totožných dôvodov aj ďalšie úhrady (na základe vystavených konkrétne špecifikovaných faktúr) v sume 120.205,40 eur, o túto sumu i s úrokmi z omeškania žalobu rozšíril. Podľa názoru žalobcu bolo povinnosťou žalovaného zo zákona (existencia aj vecného bremena) mu umožniť vstup na pozemky za účelom opravy a údržby verejných sietí a tým, že mu to žalovaný odoprel (neumožnil), v bezprostrednej súvislosti s jeho konaním mu vznikla škoda za ktorú podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný zodpovedá. Konanie žalovaného žalobca považuje za priamo súvisiace a v príčinnej súvislosti so vznikajúcou škodou, pretože bez možnosti zistenia príčiny výpadku elektrickej energie a bez ohliadky elektrickej prípojky a skontrolovania rozvodnej skrine (nachádzajú sa na pozemkoch žalovaného) nie je možné závalu identifikovať a odstrániť, resp. vykonať ďalšie kroky smerujúce k jej odstráneniu. Vysielateľ GSM musí byť napojený na elektrickú energiu nepretržite, aby poskytoval pokrytie signálom GSM pre danú lokalitu a teda, aby zákazníci mohli využívať telekomunikačné služby žalobcu, na poskytovanie ktorých sa v danej lokalite zaviazal. Výšku škody, ktorá mu vzniká je možné ustáliť ako rozdiel medzi nákladmi na zabezpečenie náhradného zdroja elektrickej energie a bežnými nákladmi na dodávku elektrickej energie do vysielateľa GSM, ktorú žalobca priemerne každý mesiac vynakladá.

3. Žalobca zdôraznil, že podanou žalobou uplatňuje nárok na náhradu škody voči žalovanému z dôvodu, že mu tento neumožnil v zmysle zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách vstupovať na jeho nehnuteľnosti a to v súvislosti so zriaďovaním, prevádzkovaním, opravami a údržbou vedení. Poukazuje aj na vyjadrenie znalca, ktorý uviedol v správe z ohliadky konanej dňa 25.5.2015, že existujú len 2 možné spôsoby prerušenia dodávky elektrickej energie - jedným je úmyselné vypnutie ističa, druhým je porucha sieťového vedenia medzi rozvádzačom a vysielateľom žalobcu uloženého pod zemou. Z vyjadrenia spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. zo dňa 22.6.2015 (adresované súdu) vyplynulo, že dňa 3.2.2014 cca o 12,15 hod. zaznamenal elektromer odpojenie od sieťového napätia a od tejto doby nezaznamenal žiadnu spotrebu elektriny na odbernom mieste až do 25.5.2015, pričom o 4,43 hod. zaznamenal elektromer pripojenie sieťového napätia bez spotreby elektriny a od 11,15 zaznamenáva spotrebu elektriny na odbernom mieste. V prípade, ak by dôvodom prerušenia dodávky elektrickej energie mala byť porucha sieťového vedenia táto by sa sama po viac ako roku neopravila, preto je zrejmé, že jediným dôvodom prerušenia dodávky elektrickej energie je úmyselné vypnutie ističa. Túto skutočnosť však on/ žalobca nemohol zistiť, pretože mu žalovaný neumožnil vstúpiť na jeho pozemky. Na vyriešenie problému zo strany svojho dodávateľa elektrickej energie nemohol čakať, nakoľko v zmysle zákona je povinný zabezpečiť prístup k tiesňovým službám a poskytovať služby účastníkom v zmysle uzavretých zmlúv.

4. Žalovaný vo svojej rozsiahlej obrane namietal najmä, že stavba : prípojka a rozvodná skriňa, ktorej výstavbu žalobca dokladuje „ Rozhodnutím o umiestnení stavby“ vydaným Mestom Žilina, Spoločným obecným úradom ZA z 20.5.2004, - podľa územného rozhodnutia má byť situovaná na pozemkoch KN č. 1541/3, 1543/1, 1541/1 a nie na tvrdených pozemkoch uvádzaných žalobcom. Rozhodnutie o umiestnení stavby nie je podľa žalovaného titulom na jej vybudovanie, na žalobcom označenú stavbu

nikdy nebolo vydané stavebné povolenie a ani kolaudačné rozhodnutie, ide o nepovolenú stavbu a v prípade že by sa nachádzala na jeho pozemkoch - aj o stavbu neoprávnenú. Za tejto situácie neboli splnené podmienky na pripojenie žalobcu ako odberateľa elektrickej energie do „ elektrickej siete „. Ak má žalobca problém s dodávkou elektrickej energie od dodávateľa Stredoslovenská energetika, a.s. (ďalej „ SSE-D“) má to riešiť s danými subjektmi. SSE-D nemá na pozemku KN-C 606 v k.ú. T. situované žiadne verejnoprospešné elektroenergetické zariadenie (trafostanicu) lebo vlastníkom trafostanice je spoločnosť MT ENGINEERING, s.r.o. ako to uviedol a preukázal listom vlastníctva žalobca v návrhu. Ak žalobca zistil, že vysielač GSM nefunguje z dôvodu, že do neho nie je dodávaná elektrická energia a odkedy si svojpomocne zabezpečil dodávku elektrickej energie iným spôsobom, je vysielač GSM funkčný, nie je dôvodná jeho snaha o využitie oprávnenia podľa § 69 ods.1 z.č.610/2003 Z.z. a podľa § 66 ods.1 z.č.351/2011 Z.z. - vstupovať na pozemky. Podľa názoru žalovaného žalobcovi neprináleží vstupovať do jeho areálu (areál bývalého poľnohospodárskeho družstva v Trňovom), pretože tam nemá žiadnu povolenú ani oprávnenú stavbu, teda stavbu legálnu, ktorá by mohla požívať ochranu. Žiada, aby súd vyriešil prejudiciálne, či sú alebo nie sú prípojka a rozvodná skriňa povolenými a oprávnenými stavbami, či žalobcovi vo vzťahu k jeho pozemkom prináležia / neprináležia oprávnenia a zákonné vecné bremeno podľa § 69 ods.1 a 2 zákona č. 610/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2011 a podľa § 66 ods.1 a 2 zákona č. 351/2011 Z.z. v znení účinnom od 1.11.2011. Ak by aj žalobcovi prináležali oprávnenia z vecného bremena, pri ich uplatnení nepostupoval v súlade so zákonom, nepreukázal, že by voči nemu - žalovanému postupoval podľa § 68 zákona č. 610/2003 Z.z. (upozornil na vstup vopred), žalobca ho totiž nikdy neupovedomil s požiadavkou vstupu na jeho pozemky. Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi tvrdým protiprávnym konaním a uplatňovanou škodou, keďže žalobca nekonkretizoval ku akej konkrétnej stavbe na jeho pozemku mu bol znemožnený prístup a v čom spočíva jeho/žalovaného protiprávny úkon. O protiprávnosti nemôže svedčiť ani privolanie hliadky PZ, ktorá by v prípade protiprávnosti konania zasiahla.

5. Strany na pojednávaní zotrvali na svojich skutkových tvrdeniach a vyslovených právnych názoroch, iné skutkové tvrdenia ani v súvislosti so skutočnosťami, ktoré vyšli najavo v priebehu konania neprezentovali.

6. Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením listinných dôkazov (ich konkrétne označuje a z nich zistenia uvádza okresný súd v bodoch 25 až 39 odôvodnenia rozhodnutia - na ich obsah odvolací súd odkazuje), vypočutím svedkov O. D., N. C.. Oboznámil sa aj s fotokópiami zápisníc z trestného konania sp.zn. 36 T/44/2016 vedeného pred tamojším súdom, avšak s poukazom na ust. § 132 ods.2 CSP súd v nich skutkové tvrdenia nevyhľadával, hodnotil ich len v súlade s tvrdeniami žalobcu, ktoré nimi preukazoval.

7. V otázke posúdenia oprávnenosti či neoprávnenosti stavby okresný súd nesporne zistil, že prízemná telekomunikačná stavba s oporným bodom VTS, NN prípojkou a oplotením bola stavaná na základe rozhodnutia Mesta Žilina zo dňa 20.5.2004 (č.2209/2004/Msú/Mt) o umiestnení „Prízemnej telekomunikačnej stavby s oporným bodom VTS, nn prípojkou, oplotením“ v k. ú. T. v súlade so situáciu M 1:1000, ktorá je súčasťou daného rozhodnutia. Žalobca zhotovil celú stavbu vysielača spolu s nízkonapäťovou prípojkou (NN) cez poistkovú skriňu na trafostanicu umiestnenú na stĺpe vedenia v dobe, keď ešte žalovaný nebol vlastníkom pozemku, ale vlastníkom pozemku bol jeho právny predchodca Poľnohospodárske družstvo Trnové, ten voči stavbe nenamietal a keďže bol účastníkom stavebného konania, musel mať vedomosť o stavbe. Podľa názoru okresného súdu ak by aj stavba bola postavená bez vedomia vlastníka, tento nemôže po jej zhotovení použiť svojpomoc a sám rozhodnúť o jej odstránení, obmedziť vlastníka pri jej užívaní, alebo mu zabrániť v prístupe k stavbe. Ak aj niekto postavil stavbu na pozemku inej osoby, či neodstránil stavbu po tom, čo vlastník stavby stratil právo užívať nehnuteľnosť, má vlastník stavby právo žiadať jej odstránenie, prikázanie do vlastníctva a pod. Ak by aj k stavbe bolo potrebné stavebné povolenie, teda nestačilo by rozhodnutie o umiestnení stavby, prípadné jej odstránenie alebo rozhodnutie o ďalšom postupe je vecou príslušného úradu. Nie je vôbec prípustné, aby si vlastník pozemku sám predbežne rozhodoval, či stavba je alebo nie je v súlade so zákonom, prípadne či je postavená na základe platných rozhodnutí a v zmysle toho odopieral vlastníkovi stavby jeho zákonné nároky. Jedná sa totiž o zásah do verejnoprávnej oblasti v ktorej rozhoduje stavebný úrad a ten ani pri opakovaných kontrolách porušenie zákona nekonštatoval.

8. Okresný súd v rovine právnej vychádzajúc z ustanovení § 3 ods. 1, § 5, § 6, § 135c ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka uzavrel, že vlastníkom pozemku je oprávnený si síce svoj pozemok oplotiť, ale nemôže odoprieť vstup na pozemok tomu, kto má na jeho pozemku zhotovenú stavbu, najmä ak sa jedná o vstup za účelom opráv. Vstup nemožno obmedziť o to viac, ak je takéto právo priznané priamo zákonom a vytvára vecné bremeno. Svojpomoc, v zabránení vstupu je možné použiť len vtedy, ak bezprostredne hrozí zásah do práv, teda nedošlo už k zásahu a za predpokladu, že ten kto je takto

ohrozený, primeraným spôsobom zásah sám odvrátiť. Teda výstavbou oplotenia žalovaný nevykonal účinnú svojpomoc, ale jednoduchú uzurpáciu práv bez zákonného oprávnenia.

9. V danom prípade mal žalovaný navyše povinnosť ustanovenú podľa § 69 ods. 1 a 2 zák. č. 610/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.10.2011 a podľa § 66 ods. 1 a 2 zák. č. 351/2011 Z. z. v znení účinnom od 1.11.2011. Z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b) zák. č. 351/2011 Z. z. je zrejmé, že vlastníak pozemku musí umožniť vstup aj v prípade, ak by verejnoprospešné zariadenie nebolo na jeho pozemku, ale vstup je potrebný pre prevádzkovanie, opravu alebo údržbu vedení. Výhrada žalovaného, že na jeho pozemku nie je žiadna verejnoprospešná stavba nie je podľa názoru súdu dôvodom, aby neumožnil vstup na svoj pozemok za účelom vykonania a prevádzkovania opravy či údržby verejnoprospešného zariadenia, jeho súčastí či príslušenstva, čím rozhodne je aj vedenie NN prípojky či poistná skriňa (§ 2 ods. 8 zák. č. 351/2011 Z. z.). Okresný súd nepochyboval o tom, že uvedené zariadenia sú a boli na pozemku žalovaného, nakoľko sám žalovaný tento pozemok ako jeho vlastníctvo oplotil a zariadenia boli vo vnútri oplotenia, čo zistil samotnou ohliadkou. Vlastník pozemku - žalovaný - nie je oprávnený podmieňovať zo zákona oprávnenej osobe vstup úhradou, uzatvorením zmluvy o vstupe a odplate, uzatvorením písomnej zmluvy o vecnom bremene.

10. Z dôvodu, aby však nedochádzalo k neprimeraným zásahom do vlastníckych práv, užívania, vstupe rôznych osôb na pozemok, zákonodarca pre vstup stanovil podmienky v ust. § 66 ods. 3 zák. č. 351/2011 Z. z., znenie tohto ustanovenia účinné od 1.11.2011 zakotvuje, že podnik, ktorý poskytuje verejnú sieť je povinný pri výkone práv podľa odseku 1 počínať si tak, aby nespôsobil škodu na nehnuteľnostiach alebo porastoch a ak sa jej nedá vyhnúť, aby ju obmedzil na najmenšiu možnú mieru. O začatí výkonu práva je povinný upovedomiť vlastníka alebo užívateľa dotknutej nehnuteľnosti najmenej 15 dní vopred. Z dôvodu havárie, výkonu práv podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb alebo poruchy na vedení môže podnik vstúpiť na cudziu nehnuteľnosť aj bez predchádzajúceho upovedomenia, v takom prípade upovedomí vlastníka alebo užívateľa bezodkladne. Z uvedeného je zrejmé, že vstup je možné vykonať po upovedomení vlastníka najmenej 15 dní vopred pred plánovaným vstupom, ibaže by sa jednalo o vstup z dôvodu havárie, výkonu práv podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb alebo poruchy na vedení, kedy je možný vstup aj bez predchádzajúceho upovedomenia; v takomto prípade upovedomí vlastníka alebo užívateľa bezodkladne. V prípade havárie alebo poruchy na vedení preto oprávnená osoba môže vstúpiť na pozemok aj bez predchádzajúceho súhlasu, teda aj prípadný nesúhlas danej osoby nech je vyjadrený priamo vlastníkom pozemku alebo prostredníctvom inej osoby či nápisu je irelevantný. Dôvodným by bolo len také konanie, ktorým je relevantné zabránenie vstupu.

11. Podľa názoru okresného súdu žalobca, resp. jeho zamestnanci alebo ním poverené osoby boli oprávnení/oprávnené vstúpiť na pozemok žalovaného aj bez jeho súhlasu alebo napriek nesúhlasu pani D., strážnej služby a pod., a za konštatovaným účelom mohli aj odstrániť, či prekonať oplotenie. I keď O. D. odmietala pustiť pre ňu neznáme osoby na oplotený pozemok žalobcu, nebola preukázaná jej vedomosť o tom, že dané osoby sú zamestnancami žalobcu, ktorí mali zákonné právo vstupu odstrániť poruchu a nebolo preukázané ani to, že dané osoby nevypustila na pokyn žalovaného (§ 420 ods. 2 OZ). Takéto skutočnosti žalobca netvrdil. Zároveň konanie inej osoby, hoc na pozemku žalovaného bez toho, aby konala na výslovný pokyn vlastníka pozemku takto konať voči určenej osobe, nemožno stotožňovať s konaním vlastníka, teda so žalovaným. Všeobecne cudzie osoby totiž nemajú právo vstupovať na pozemok iného vlastníka, ibaže k tomu majú zmluvné, vecno - právne alebo zákonné oprávnenie a porušením povinnosti nie je ani oplotenie pozemku, hoci by sa na ňom aj nachádzalo zariadenie, ku ktorému majú právo vstupu iné osoby. Svedkyňa v konaní vypovedala (pozn. odvolacieho súdu - svedkyňa O. D.), že kľúče mala pre vlastnú potrebu a nebolo preukázané, že by sa na pozemku nachádzala na základe príkazu žalovaného, teda že by ju na takéto konanie splnomocnil, či poveril. Súd poznamenal, že mu je zo svojej činnosti známe, že žalovaný často pristupuje k tomu, aby realizoval a naplnil svoje práva, resp. donútil iné osoby ich rešpektovať, či prípadne za ich obmedzenie získal požadovanú odplatu, rôznymi spôsobmi často krát zneužívajúc svoje práva tak, že obmedzuje iné osoby v ich právach, neraz až na hrane dobrých mravov, ako oplotením pozemku cez ktorý sa prechádza, znemožnením prejazdu, bariérami a podobne. Samotné oplotenie pozemku však podľa názoru súdu nemohlo byť prekážkou, aby ju žalobca/jeho zamestnanci či ním poverené osoby/ ak nemohol vstúpiť, neprekonal, či už prepílením, demontážou a pod., s následnou opravou atď. Ak vstupe zabraňovala p. D. pri účasti ohliadky, súd považuje za absolútne neprofesionálne konanie príslušníkov PZ, ktorí jej neprikázali vpustiť zamestnancov žalobcu na pozemok za účelom realizácie zákonných práv, čím mohli opraviť vadu (zistiť vadu), prípadne jej zabrániť v obmedzovaní zamestnancov žalobcu pri vstupe a pod., nakoľko sa jednalo o zákonné zvolenie na vstup. Iné osoby na takto oplotený pozemok pri tom vstúpili v iny deň ako 3.2.2014 a 5.2.2014.

12. Súd nemal preukázanú ani tú skutočnosť, že by počas celej doby skutočne žalobcovi niekto fyzicky či vyhrážkami bránil vo vstupe na pozemok, či oprave fyzickej infraštruktúry (priamo určitou osobou, umiestnením psa a podobne). Navyiac podľa výsledkov dokazovania na dané miesto vstupovali aj zamestnanci SSE-D, a.s., ktorí vykonávali odpis spotreby elektriny, teda možnosť vstupu na dané miesto bola.

13. V prípade ak by bola porucha na zariadení žalobcu a žalovaný by fyzicky či inak priamo a bezprostredne bránil oprave poruchy, bol by počas tejto doby zodpovedný za škodu, ktorú by tým spôsobil, teda aj za navyše vynaložené náklady na dieselgenerátor, najjednoduchšie a najpraktickejšie riešenie, ktoré umožňovalo obnoviť zásobovanie vysieláča elektrinou. Za znemožnenie vstupu súd nepovažoval len samotnú existenciu pletiva a ani to, že iná osoba odmietla umožniť vstup. Aj s poukazom na žalobcom prezentovanú výpoveď O. D., že menovaná mu povedala, že kľúče dostala pre vlastnú potrebu a bez zvolenia vlastníka tam nemá nikoho vpúšťať - je preukázané, že povinnosť vpúšťať iné osoby (umožniť im vstup) nemala a nebola ani vlastníkom daného pozemku. Ak malo byť zabránené vstupu iným osobám než žalobcovi, či už prevádzkovateľovi energetickej sústavy, dodávateľovi elektriny (napr. žalobca poukazyval na nemožnosť vstupu zamestnancom SSE-D, a.s.,) nejedná sa o porušenie práv voči samotnému žalobcovi.

14. Nebolo zistené, následne tak ani preukázané, že by na zariadeniach žalobcu bola porucha. Poruchu nezistil ani znalec, nakoľko v čase ohliadky už bola do vysieláča žalobcu cez zariadenia žalovaného dodávaná elektrina, v samotnej žalobe bolo skutkové tvrdenie SSE-D, a.s. o vade na ich zariadení. Hoci sa podľa názoru okresného súdu ako najpravdepodobnejšia možnosť javí to, že niekto úmyselne vypojoil poistky (istič) v rozvodovej skrini tak, aby z transformátora nemohla prechádzať elektrina do zariadenia (je skoro vylúčené, aby sa vada sama po viac ako roku opravila a nebola následne zistená, pretože v čase ohliadky neboli zistené iné zásahy ako rozkopené vedenie, výmena trafostanice), nemožno s istotou vylúčiť ani poruchu vo vedení, v pripojení na transformátor či iných častiach infraštruktúry, teda na mieste, ktorého poruchu by bolo potrebné odstraňovať práve z pozemku žalovaného. Nemožno s istotou vylúčiť ani to, že porucha bola v časti patriacej SSE-D, a.s. či samotnému žalobcovi, o tejto možnosti svedčí aj vyjadrenie SSE-D, a.s.. Nesporne bolo preukázané len to, že v elektromere žalobcu dňa 3.2.2014 cca o 12.15 h. SSE-D, a.s. sa zaznamenalo odpojenie od sieťového napätia na odbernom mieste až do 25.5.2015, pričom o 4.43 hod. zaznamenal elektromer pripojenie sieťového napätia bez spotreby elektriny a od 11.15 hod. elektromer zaznamenával spotrebu elektriny na odbernom mieste. Absencia neprechádzania elektriny však neznamená poruchu či inú závalu v zariadení žalobcu. Okresný súd poukázal aj na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/766/2014 (v štádiu konania a rozhodovania o neodkladnom opatrení) v otázke osvedčenia nároku, existencie poruchy a vlastníctva elektroenergetického zariadenia, osobitne s vyjadrením, že nebola tvrdená porucha na zariadení žalobcu.

15. Súd nemal preukázané ale ani tvrdené, že by akékoľvek odpojenie od prívodu elektriny vykonal alebo zapríčinil žalovaný, prípadne tak niekto konal na jeho podnet. Touto skutočnosťou sa pravdepodobne zaoberajú orgány činné v trestnom konaní a hoc súd rozhodol konanie prerušiť do ukončenia trestného konania, práve žalobca tomuto odporoval. Nakoľko dôvodom žalobou uplatneného nároku bolo, že žalovaný zabránil žalobcovi vstúpiť na pozemok za účelom opravy či odstránenia vady, nie z dôvodu úmyselného konania žalovaného, ktorým by spôsobil prerušenie prevádzky vysieláča, súd ďalej sa sám ex offo s touto skutočnosťou ani nezaoberal, nakoľko sa jedná o nárok z iného dôvodu (skutku) a prípadné spôsobenie škody takýmto konaním nemôže byť bez zmeny návrhu ani predmetom tohto sporu, čo je zrejme aj z uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní (adhézný nárok).

16. Okresný súd odkazuje na zákonné predpoklady náhrady škody vyžadované v hmotnoprávnej úprave - v ust. § 420 Občianskeho zákonníka, v súdnej veci absentoval - protiprávny úkon - že by zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvnej či zákonnej povinnosti. Nesporne pozemok bol oplotený, žalovaný síce vyjadril názor, že na pozemok je vstup zakázaný, svoju vôľu, aby nevstupovali na pozemok cudzie osoby vyjadril aj O. D., avšak na základe dokazovania zistené nebolo, že by žalovaný zakázal vstup žalobcovi s vedomím jeho práva k prístupu na pozemok za účelom opráv či údržby zariadenia. Zároveň, na pozemok v čase, keď do vysieláča žalobcu neprechádzal elektrický prúd vstupovali aj iné osoby - zamestnanci SSE-D, a.s., vykonávali odpočet elektriny na meracích zariadeniach, teda pri realizácii svojich práv si podľa názoru súdu mohli vymôcť vstup aj zamestnanci žalobcu, prípadne ho mohli informovať o takom stave a vykonať vstup po predchádzajúcom oznámení. Rovnako nebola preukázaná porucha na zariadení žalobcu, ktorá vyžadovala opravu, alebo, že zariadenie bolo v stave vyžadujúcom vykonanie údržby. V súhrne okresný súd uzavrel, že len samotné nevpustenie žalobcu na pozemok nemohlo mať za následok vznik škody spôsobom, že musela byť zabezpečená dodávka elektriny z iného zdroja, pretože takéto náhradné riešenie nevyhnutne predpokladalo poruchu na

zariadení. Samotným neumožnením vstupu totiž škoda použitím náhradného dieselgenerátora namiesto zmluvného prívodu elektriny cez položené podzemné NN vedenie nemohla vzniknúť.

17. Nakoľko nebolo preukázané porušenie povinnosti žalovaného, ktorého následkom by bolo znemožnenie dodávky elektriny do zariadenia žalobcu, nemožnosť opravy, či nefunkčnosť alebo vyradenie z prevádzky zariadenia žalobcu, súd sa nárokom na možnú škodu, ktorá mala vzniknúť náhradným zabezpečením prevádzky zariadenia prostredníctvom generátora spoločnosti ENERGY RENT Slovensko, s.r.o. presahujúcim náklady za dodávku elektriny od SSE, a.s. (výškou škody) z dôvodu hospodárnosti konania nezaoberal a žalobu zamietol.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP uložil (vo výroku II. rozsudku) žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu.

19. Proti rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Domáhal sa zrušenia rozsudku a žiadal vrátenie vecí okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne sa domáhal jeho zmeny podľa § 388 CSP.

20. Zdôraznil, že žalovaný mu bránil vstúpiť na svoje pozemky tak, že ich oplotil, umiestnil na ne tabule s nápisom „SÚKROMNÝ POZEMOK - ZÁKAZ VSTUPU! Vstup možný len na povolenie“, zároveň upovedomil osoby nachádzajúce sa na pozemku, že bez jeho súhlasu tam nemajú nikoho púšťať. Na pozemky žalovaného sa pokúšal dostať v deň zistenia výpadku energie 3.2.2014 svojimi pracovníkmi, ktorým vstup nebol na pozemky žalovaného umožnený, neskôr v ten istý deň im to nebolo umožnené ani za účasti príslušníkov PZ SR. Vstup na pozemky žalovaného bol odopretý opätovne a to nielen jeho zamestnancom, ale aj zamestnancom Stredoslovenskej energetiky - Distribúcia, a.s. za účasti príslušníkov PZ SR dňa 5.2.2014. Navyše, jeho zamestnanci sa pokúšali telefonicky spojiť so žalovaným niekoľkokrát, bezúspešne. Na pozemku prítomná pani D. uviedla, že jej žalovaný zakázal vpustiť na pozemok zamestnancov SSE a zamestnancov žalobcu. Odvolateľ tvrdí, že konaním žalovaného bolo zabraňované trvalému odstráneniu závady, prípadne aspoň zisteniu príčiny toho, prečo nie je oporný bod VTS napájaný elektrickou energiou. Nie je možné, aby obmedzil poskytovanie telefonických služieb v danej lokalite, ide totiž o celú lokalitu Žilina - Trnové, ním sú poskytované služby niekoľkým stovkám zákazníkov a on/odvolateľ si musí v rámci týchto zmluvných povinností voči nim svoje záväzky aj dodržiavať. Žalovaný aj vo vyjadrení na pojednávaní dňa 2.4.2015 na otázku súdu, či v skutočnosti existuje nejaký dôvod pre ktorý by žalobca/jeho zamestnanci, prípadne ním poverené osoby nemohli vstúpiť na pozemok, uviedol: je to súkromný pozemok, zamestnanci žalobcu tam nemajú čo robiť, je to tri roky oplotené. Na pojednávaní 6.11.2018 žalovaný namietal iba neoprávnenosť zariadení žalobcu nachádzajúcich sa na jeho pozemku, v zásade nerozporoval skutočnosť, že na svoje pozemky odmietal vpustiť zamestnancov žalobcu. Skutočnosť predloženia vyúčtovacích faktúr od SPP, a.s. žalovaným nepreukazuje možnosť jeho vstupu/prípadne možnosť vstupu jeho zamestnancov v rozhodnom období od 3.2.2014 do 25.5.2015 na pozemky žalovaného a ani skutočnosť, že v uvádzanom období žalovaný umožnil iným osobám vstúpiť na pozemky ešte automaticky neznamená, že jeho zamestnanci mohli za účelom zistenia dôvodu odpojenia elektromera od sieťového napätia vstúpiť na pozemky žalovaného.

21. Odvolateľ odkazuje aj na stanovisko žalovaného v písomnom vyjadrení dňa 15.10.2014, v ňom uviedol, že ak žalobca zistil, že vysielateľ GSM nefunguje z dôvodu, že do neho nie je dodávaná elektrická energia a odkedy si svojpomocne zabezpečil dodávku elektrickej energie iným spôsobom, je vysielateľ GSM funkčný a nie je dôvodná jeho snaha o využitie oprávnenia podľa § 69 ods. 1 a § 66 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z. z. Žalovaný neustále namieta - že nebola povolená stavba (žalobcu) na jeho pozemkoch a preto nemá voči nemu/žalobcovi žiadnu právnu povinnosť umožniť mu vstup na pozemky.

22. Poukazuje ďalej na dôkazy v spise trestného konania vedeného na OS Žilina sp. zn. 36T/44/2016 - na obsah výsluchu žalovaného v trestnom konaní v pozícii obvineného dňa 19.11.2014, keď žalovaný uviedol, že: „Sú to moje pozemky a je na mne, ja rozhodujem o tom, koho na tieto pozemky vpustím a koho nie. Nemám dôvod na ne vpúšťať nejaké osoby, čo tam nemajú čo robiť.“ Aj svedkyňa D. uviedla vo svojom výsluchu v trestnom konaní 31.3.2014, že kľúče dostala pre svoju súkromnú potrebu a p. D. jej povedal, že tam nemá nikoho cudzieho vpúšťať.

23. Označuje za nepravdivé a aj za účelové tvrdenia žalovaného v podaní zo dňa 18.11.2014 o tom, že nebol problém dostať sa k trafostanici ani k rozváždzacím skriniam. Žalovaný ako škodca nepreukázal žiadnym spôsobom, že neporušil právnu povinnosť. Skutočnosť, že škodu nezavinil preukazuje škodca, žalovaný ale nepreukázal, že ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho bolo možné za daných okolností konkrétneho prípadu požadovať, by škode nebolo možné zabrániť. Odvolateľ vytýka, že okresný súd nevykonal dokazovanie/dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností výsluchom ním navrhovaných svedkov Ing. S. a Ing. D., nepripojil spis OS Žilina sp. zn. 36T/44/2016 v trestnej veci vedenej voči žalovanému ako obžalovanému, nerozhodol o tom, či navrhnuté dôkazy vykoná alebo nie.

24. V ďalšej časti odvolania odvolateľ zacitoval aj znenie ustanovení § 3 ods. 1, § 4, § 6, § 420 Občianskeho zákonníka.

25. V súvislosti s právnym významom ust. § 66 ods. 1 písm. b) ZEK aj s odkazom na písomné odôvodnenie rozsudku v bode 57 a nasl., a z pohľadu ust. § 4 - § 6 Občianskeho zákonníka žalobca rozoberá v rovine právnej teórie hierarchiu právnej ochrany poskytovanej občiansko-právnym, resp. súkromným právom (ochranu subjektívnych práv, právnej ochrany a prípustnosti svojpomoci a podobne). Nesúhlasí s názorom súdu, že samotné oplotenie pozemku nemohlo byť prekážkou pre to, aby žalobca (jeho zamestnanci či ním poverené osoby) ak nemohol na pozemok vstúpiť, neprekonal prekážku, či už prepílením, demontážou a podobne, s následnou opravou atď., - takéto konanie by bolo podľa názoru odvolateľa svojpomocou útočnou, ktorú platné právo neprípúšťa a preto nie je možné ju v tomto prípade aplikovať. Ak by totiž on/ jeho zamestnanci prepíli oplotenie pozemku žalovaného, mohol/mohli by sa dopustiť trestného činu poškodzovania cudzej veci v zmysle § 245 Trestného zákona.

26. Občiansky zákonník v ustanovení § 420 upravuje zodpovednosť každého za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti, vymedzuje tzv. všeobecnú zodpovednosť fyzickej a právnickej osoby za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. O protiprávnosti konania škodcu ide medzi inými i v prípade porušenia (aj obchádzania) všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré má škodca dodržiavať. On/žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody voči žalovanému z dôvodu, že mu tento neumožnil v zmysle ZEK vstupovať na jeho nehnuteľnosti a to v súvislosti so zriaďovaním, prevádzkovaním, opravami a údržbou vedení. Z dôvodu havárie, výkonu práv podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb alebo poruchy na vedení môže podnik vstúpiť na cudziu nehnuteľnosť aj bez predchádzajúceho upovedomenia. Ako uviedol znalec v správe z obhliadky konanej dňa 25.5.2015 existujú len dva možné spôsoby prerušenia dodávky elektrickej energie: jedným je úmyselné vypnutie ističa, druhým je porucha sieťového vedenia medzi rozvádzačom a vysielačom žalobcu uložené pod zemou. Podľa vyjadrenia spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. zo dňa 22.6.2015 adresovaného Okresnému súdu Žilina dňa 3.2.2014 cca o 12.15 hod. zaznamenal elektromer odpojenie od sieťového napätia a od tejto doby nezaznamenal žiadnu spotrebu elektriny na odbernom mieste až do 25.5.2015, pričom o 4.43 zaznamenal elektromer pripojenie sieťového napätia, bez spotreby elektriny a od 11.15 elektromer zaznamenáva spotrebu elektriny na odbernom mieste. V prípade, ak by dôvodom prerušenia dodávky elektrickej energie mala byť porucha sieťového vedenia je vysoko pravdepodobné, že táto porucha by sa sama (bez opravy) po viac ako roku neopravila, teda jediným dôvodom prerušenia dodávky elektrickej energie podľa názoru odvolateľa bolo úmyselné vypnutie ističa. Túto skutočnosť nemal možnosť zistiť, nakoľko mu žalovaný neumožnil vstup na jeho pozemky. Či išlo v predmetnom prípade o poruchu alebo nie je irelevantné, pretože on/ žalobca má oprávnenie podľa § 66 ods. 3 ZEK vstúpiť na cudziu nehnuteľnosť nielen z dôvodu havárie, resp. poruchy, ale aj z dôvodu výkonu práv podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Vzhľadom na uvedené, ako aj v súlade s ustanovením § 420 Občianskeho zákonníka žalovaný mal v konaní preukázať, že škodu nezavinil, teda okrem iného preukázať, že jemu/žalobcovi umožnil vstup na svoje pozemky v zmysle ustanovení ZEK. Účastník tvrdiaci negatívnu skutočnosť, nenesie ohľadom tejto skutočnosti dôkazné bremeno, nakoľko preukázanie takejto skutočnosti je objektívne nemožné.

27. Okresný súd dňa 2.4.2015 oboznámil účastníkov, že má preukázaný protiprávny úkon zo strany žalovaného, ujmu spôsobenú konaním žalovaného, ako aj vzájomnú súvislosť, pričom zavinenie je v konaní predpokladané, - vzhľadom na to on/odvolateľ legitímne očakával vo vzťahu k súdom proklamovanému preukázaniu protiprávneho úkonu zo strany žalovaného, vzniku škody, ako aj existencie príčinnej súvislosti (pričom zavinenie je predpokladané), že jeho žalobe bude vyhovené v celom rozsahu. Zamietnutie žaloby vôbec neočakával, ide o absolútne prekvapivé rozhodnutie. Navyše, okresný súd svoje rozhodnutie podľa žalobcu aj nedostatočne odôvodnil, nevyargumentoval dôvody rozhodovania v zmysle § 220 CSP tak, aby obsahovalo výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti, absentuje presvedčivé odôvodnenie. Súd porušil aj zásadu kontradiktórnosti v súvislosti s výsluchom svedkov O. D. a N. C. na pojednávaní dňa 23.5.2017, pretože mu ako žalobcovi nebolo umožnené klásť svedkom otázky, nemal vedomosť o tom, že títo svedkovia boli v konaní vypočutí, tak k ich výsluchu sa vyjadriť ani nemohol.

28. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozsudku, uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Zdôraznil, že predložil dostatok dôkazov o tom, že stavba, ktorá má poskytovať žalobcovi právne odôvodnenie uplatneného nároku na náhradu škody bola postavená nelegálne, je čiernou stavbou a nenachádza sa na pozemkoch, ktoré sú uvedené v žalobe. Už popis samotnej stavby a kde sa má nachádzať, z ktorej existencie žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu škody, nie je totožný s reálnym stavom.

29. Podstatou uplatneného nároku na náhradu škody má byť to, že on/žalovaný neumožnil žalobcovi prístup na pozemok, na ktorom má zariadenie s poruchou, ktorú chce odstrániť. Prvostupňový súd dospel k záveru, že porucha na zariadení nebola, takéto zistenie obsahuje aj znalecký posudok. Potom odpadá (okrem iných skutočností) aj samotný dôvod vstupu žalobcu na jeho pozemok. Tomuto nasvedčuje aj osud predbežných opatrení, ktorými sa žalobca voči nemu domáhal umožnenia vstupu na pozemok na ktorom sa zariadenie nachádza, v oboch prípadoch návrh žalobcu bol zamietnutý. Ak by bolo pravdou to čo tvrdí žalobca, bol by zákonný dôvod na vydanie predbežného opatrenia - tak sa ale nestalo jeho návrhy boli zamietnuté/odmietnuté. Právne názory žalobcu o nesprávnosti rozhodovania krajského súdu v týchto veciach svedčia o tom, že nedokáže akceptovať iný ako svoj názor.

30. Žalovaný tvrdí, že v súdnej veci okresný súd správne zistil skutkový stav a správne ho aj vyhodnotil, podrobne popísal aj v odôvodnení. Ako vlastníak pozemku má legálne právo ho oplotiť a označiť oznamom „Zákaz vstupu“ bez toho, aby to malo vplyv na osoby oprávnené na pozemok vstupovať. Podľa vyjadrenia svedkov k oploteniu viedla brána, ktorá bola stále otvorená. Oprávnené osoby na pozemok vstupovali v minulosti aj v súčasnosti bez problémov. Problém žalobcu môže byť v tom, že osoby, ktoré sa v jeho mene predstavovali sa buď nevedeli preukázať, že sú oprávnené osoby, totižto často sa domáhali vstupu na jeho pozemky osoby oblečené v civile, ktoré nemali pri sebe žiaden preukaz alebo doklad, ktorým by preukázali oprávnenosť vstupu. Také osoby na jeho pozemok nemali vstupovať najmä z dôvodu, že jeho pozemok dlhodobo užívali osoby, ktoré nemali žiadne vecné ani iné právo na ich užívanie, pretože za ne neplatili a on/žalobca ich musel identifikovať iným spôsobom, čo bolo náročné na čas a dokazovanie. Pozemok nebol oplotený pevným oplotením, ale mobilným, čo umožňovalo bez jeho poškodenia vstup. Argumentácia žalobcu o nemožnosti využiť svojpomoc vyznieva alibisticky, arogantne a právne nevýznamne. Pokiaľ žalobca namieta prekvapivé súdne rozhodnutie, iba účelovo vytrhol z kontextu niektoré skutočnosti. Súd na viacerých pojednávaniach žalobcu upozornil, v čom má pochybnosti, čo nie je presvedčivé a ho vyzval, aby predložil dôkazy. Preto žalobca nemôže považovať napadnuté súdne rozhodnutie za prekvapivé. Napokon žalobca dokladal ešte na poslednom pojednávaní viacero významných dokladov, ktorými napríklad preukazoval výšku škody a pod. Súd podrobne, zrozumiteľne a logicky vysvetlil v dôvodoch rozhodnutia ako vyhodnotil jednotlivé dôkazy, k akým právnym záverom dospel a právne dostatočne odôvodnil konkrétne ustanovenia zákona ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Odvolateľ namieta účelovo procesný postup súdu v súvislosti s výsluchom svedkov, pretože od pojednávania na ktorom svedkovia boli vypočutí sa konalo ďalšie pojednávanie, kde mal možnosť žalobca žiadať ich výsluch opätovne alebo položiť im otázky, napokon mal možnosť nahliadnuť aj do súdneho spisu, bol ale pasívny. Nikdy v minulosti, ani jeho právnych predchodcov a potom od roku 2006 ani jeho, žiadni zamestnanci spoločnosti SSE, a.s., a ani zamestnanci spoločnosti Orange Slovensko, a.s., nepožiadali ani písomne, ani ústne, ako vlastníka súkromného areálu (ide o areál bývalého Poľnohospodárskeho družstva legálne oplotenú stavbu: oplotenie PD Trnové) a pozemkov o to, že by z nejakej príčiny chceli, resp. v súlade s nejakým zákonom mohli vstupovať jednorazovo alebo opakovane na tieto súkromné pozemky, resp. do tohto súkromného areálu. Nikdy doteraz sa žiadne osoby pri vstupe a tak tomu bolo aj dňa 3.2.2014 „údajne“ pri žiadosti o vstup, nikomu sa nelegitimovali, nepreukázali sa ani žiadnym poverením, dokladom totožnosti, prípadne iným dokladom alebo písomnosťou, ktoré by jednoznačne potvrdzovali, že konkrétne oni sú práve tie oprávnené osoby, ktoré boli splnomocnené svojimi zamestnávateľmi - SSE, a.s., a Orange Slovensko, a.s. - na to, aby mohli za nejakým účelom alebo v súlade s nejakým platným zákonom vstupovať na súkromné pozemky, resp. do súkromného areálu. V priestore areálu sa pohybovali nielen v rokoch 2014 a 2015 viaceré osoby s právom vstupu do jednotlivých budov a stavieb ale aj ich obchodní partneri a hostia a aj preto veľká brána nachádzajúca sa ihneď na začiatku areálu, t.j. pri vstupe do areálu - pri stavbe vrátnice, bývala vždy stále otvorená (minimálne v pracovných dňoch) v čase od cca 8.00 hod. do cca 16.00 hod., nebol strážený ani v minulosti a ani v súčasnosti strážený nie je. Žalobca účelovo tvrdí, že „údajne“ nechcel umožniť jeho zamestnancom vstup na susedné pozemky, pretože vstup na pozemky (uvedené aj v predbežnom opatrení) umožnili v súčinnosti so svojim právnym zástupcom nielen zástupcovi spoločnosti Orange Slovensko, a.s, Bratislava (konkrétne sa jednalo o Ing. S.), ale aj obchodnému partnerovi žalobcu a tretím osobám, ktoré s Ing. S. do areálu prišli a to v štádiu, keď o jeho/žalovaného odvolaní voči predbežnému opatreniu ešte nebolo krajským odvolacím súdom rozhodnuté. Žalobca cituje v odvolaní aj viaceré ustanovenia Občianskeho zákonníka a Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, ale nezdôraznil v odvolaní to, že ešte niekedy predtým nezákonne zrealizoval nielen stavbu oporného bodu, ale následne potom spoločne so SSE, a.s., Žilina, nezákonne zrealizovali s najväčšou pravdepodobnosťou vo vzájomnej súčinnosti aj ďalšie

inžinierske stavby: 1./ elektromerového rozvádzača spolu so základmi „údajne“ patriacej spoločnosti Orange Slovensko, a.s., a „údajne“ zrealizovanej niekedy v roku 2004, 2./ prepojenie medzi stavbou ELEKTRO-TRAFO (trafostanicou č. 5500, podľa LV č. XXXX v k.ú. T., ktorá je od r. 2008 vo vlastníctve spoločnosti MT ENGINEERING, s.r.o., Žilina, a ktorá predtým bola vo vlastníctve PD Trnové a L. K.) a stavbou príslušného elektromerového rozvádzača, teda stavby „údajne“ tiež zrealizovanej ešte niekedy v roku 2004, 3./ NN elektrickej prípojky smerujúcej od stavby príslušného elektromerového rozvádzača „údajne“ k opornému bodu, „údajne“ taktiež zrealizovanej niekedy v roku 2004, pretože bez nich by stavba „Prízemná telekomunikačná stavba spolu s oporným a vytyčovacím bodom spoločností Orange Slovensko s názvom C1-0398BB-040 Žilina Trnové a elektrická prípojka“ bola zrejme úplne nefunkčná a teda zbytočná.

31. Žalovaný je názoru, že sa jedná o premyslenú manipuláciu žalobcu a s veľkou pravdepodobnosťou aj o nejakú vzájomne prospešnú dohodu medzi určitými osobami - zástupcami žalobcu a spoločnosti SSE, a.s. a to z dôvodu toho, že on/žalovaný minimálne už od roku 2008 poukazuje na viaceré „čierne“ stavby zrealizované v rôznom období a ktoré sa nachádzajú na pozemkoch v jeho vlastníctve v k.ú. T., a poukazuje aj na nezákonné prevádzkovanie nielen samotnej trafostanice spoločnosťou SSE, a.s., ale aj na nezákonné prevádzkovanie ďalších „čiernych“ stavieb.

32. Hoc žalobca mu vytyka, že „údajne“ neumožnil vstupovať mu na nehnuteľnosti, t.j. do súkromného areálu vo vlastníctve jeho (žalovaného) neuviedol ale, že nielen osobne Ing. S., ale aj páni zo SSE, a.s. veľmi dobre poznali skutkový stav v uvedenom priestore, pohybovali sa tam už niekoľko rokov pred vznikom tzv. poruchy (pred dátumom 3.2.2014) a dobre vedeli, že hneď pri bývalej vrátnici družstva sa nachádzala malá bránka, ktorá nikdy nebývala uzamknutá, otvárala sa iba jednoduchým potlačením a slúžila pre všetky osoby na vstup do areálu či už peši, na bicykli, na motorke, s vozíkom atď., pretože aj oni tam naozaj aj takto pravidelne vstupovali, zdôrazňuje, že vždy bez jeho vedomia a súhlasu.

33. Pokiaľ žalobca v texte odvolania tvrdí, že: „... jediným dôvodom prerušenia dodávky elektrickej energie bolo úmyselné vypnutie ističa...“, podotýka, že žalobca tým zrejme myslel ističa nachádzajúceho sa v elektromerovom rozvádzači,- takýto elektromerový rozvádzač musí byť neustále uzamknutý visiáciami zámkami s FAB vložkou aj proti vniknutiu cudzích osôb, preto ten istič nemohol vypnúť úmyselne nikto, kto nemá od danej skrinky kľúče, resp. náhradné kľúče. Poukazuje aj na výpoveď Ing. S. uskutočnenú na polícii, ktorý ešte dávno predtým ako v tejto súdnej veci vykonal ohliadku znalec (dňa 25.5.2015) tvrdil, že dodávka elektrickej energie vraj bola prerušená vypnutím ističa... Vzhľadom aj na zaujímavé okolnosti, ktoré sa odohrali v súvislosti s uvádzanou ohliadkou sa domnieva, že pokiaľ naozaj niekto úmyselne vypol istič na stavbe elektromerového rozvádzača nachádzajúceho sa v súkromnom areály a „údajne“ patriaceho žalobcovi, takouto osobou mohol byť aj Ing. K. S..

34. V doplnení vyjadrenia k odvolaniu žalovaný namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a aj svoju pasívnu vecnú legitímáciu. Tvrdí to na tom základe, že žalobca nepreukázal v spore splnenie elementárnych predpokladov zodpovednosti za škodu: protiprávny úkon, škodu, príčinnú súvislosť, zavinenie. Pokiaľ by aj žalobcovi preukázateľne vznikla pri dodávke elektrickej energie do vysieláča (oporného bodu) nejaká škoda, musí túto tzv. poruchu dodávky elektrickej energie prioritne riešiť so svojim zmluvným dodávateľom a distribútorom elektrickej energie a nie si ju uplatňovať ako škodu voči nemu/žalovanému. Vyvstáva otázka, prečo žalobca tzv. vážnu poruchu nechal údajne od 3.2.2014 až do 25.5.2015 takmer bez povšimnutia, prečo sa nedomáhal svojich tzv. práv na ktoré neustále účelovo poukazuje v žalobe, v celom konaní, vo svojich písomných vyjadreniach a aj v odvolaní (vecné bremeno, zákon č. 351/2011 Z.z. a iba jeho § 66). Žalobca len tvrdí, no doteraz nepreukázal, že je povinný zabezpečiť prístup k tiesňovým službám a poskytovať služby účastníkom v zmysle uzatvorených zmlúv. Žalobcovi určite žiadna škoda nevznikla, ani nemohla vzniknúť, pretože samotná projektová dokumentácia, ktorú musel predložiť ako dôkaz na pojednávaní dňa 1.12.2016 nakoniec on/ žalovaný, má vypracované okrem iného aj technické riešenia pre prípadné výpadky elektrickej energie - zálohový zdroj napätia. Na základe množstva dôkazov nachádzajúcich sa nielen v spise v tomto konaní, ale aj v trestnej veci, považuje škodu uplatňovanú žalobcom za vykonštruovanú.

35. Jeho pozemky a stavba trafostanice nikdy predtým v minulosti neboli a ani v súčasnosti nie sú zaťažené žiadnym zákonne zapísaným vecným bremenom a už vôbec nie iba na základe návrhu žalovaného na záznam vecného bremena zo dňa 29.5.2012. Zápis vecného bremena na pozemkoch a stavbe v jeho/žalovaného vlastníctve v rokoch 2014 a 2015 je následkom vybudovania nepovolených

stavieb - podľa tvrdení spoločnosti Orange Slovensko, a.s., Bratislava, „údajne“ v roku 2004 na týchto pozemkoch a pripojenia sa ku stavbe trafostanice - bez akéhokoľvek súhlasu, resp. zmluvného vzťahu s vtedajšími vlastníkmi pozemkov a tiež bez akéhokoľvek súhlasu, resp. zmluvy s vtedajším vlastníkom stavby trafostanice - Poľnohospodárskym družstvom AGROTREND Trnové. Od roku 2009 aktívne oslovoval spoločnosť Orange Slovensko, a.s., Bratislava s návrhmi a žiadosťami o mimosúdne riešenie ňou zavineného nezákonného stavu a ňou zrealizovaných nepovolených stavieb na ich/žalovaného pozemkoch a stavbe, no bezúspešne. Keď už sa mali v roku 2011 podpísať príslušné zmluvy a dohody, spoločnosť ich podpísanie zmarila. V rozpore s tým, čo bolo predtým dohodnuté a bez toho, aby jeho/žalovaného uvedená spoločnosť informovala, podala dňa 12.6.2012 nezákonne návrh na zápis vecného bremena záznamom na Správu katastra Žilina. Spoločnosť Orange Slovensko, a.s. Bratislava tým, že na zápis vecného bremena v roku 2012 účelovo použila právnu úpravu uvedenú v zákone č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách účinnú od 1.11.2011, neuvedením reálneho stavu a nepredložením rozhodujúcich dokladov dosiahla nezákonným spôsobom zapísanie vecného bremena, ktoré neexistuje. Jej konanie bolo úmyselné a v rozpore s dobrými mravmi, takéto konanie nemôže spôsobiť relevantné právne následky v podobe vecného bremena podľa Z 4283/12-107/14, 527/15. Zákonné vecné bremeno je núteným obmedzením vlastníckeho práva a je možné len v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme. Nemôže byť preto obmedzený v celej výmere pozemkov a stavbe tak ako to teraz nezákonne je zapísané na listoch vlastníctva, aj následkom viacerých nezákonne zrealizovaných stavieb ich stavebníkom - spoločnosťou Orange Slovensko, a.s., Bratislava. Jeho pozemky a stavba sú zaťažené zapísaným vecným bremenom, ktorého zápis sa nezákonne realizoval záznamom, neformálnym evidenčným úkonom. Z tohto dôvodu sa nastolila objektívna právna neistota, žiada preto o definitívne doriešenie spornosti existencie nezákonne zapísaného tzv. zákonného vecného bremena na LV č. XXXX a LV č. XXXX v k.ú. T.. Podľa jeho názoru Ing. S. nebol oprávnený podať návrh na záznam vecného bremena do katastra nehnuteľností zo dňa 29.5.2012. V celom záznamovom konaní trvajúcim 2 roky a ani v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte úrad vôbec neskúmal, či navrhované právo navrhovateľovi patrí alebo nie. Dožaduje sa aj opravy nezákonne vykonaných zápisov na LV č. XXXX a LV č. XXXX v k.ú. T. OÚ Žilina, katastrálnym odborom - v tomto smere podal aj sťažnosť spoločne so spoločnosťou MT ENGINEERING, s.r.o., Žilina.

36. Žalobca v písomnej reakcii na predchádzajúce vyjadrenie/doplnenie k vyjadreniu zotrváva na tom, že nemožnosť vstupu na pozemky žalovaného preukázal napr. aj úradným záznamom OO PZ zo dňa 3.2.2014 a 5.2.2014, z nich jednoznačne vyplýva, že sa za účasti príslušníkov PZ SR pokúsil vstúpiť na pozemok žalovaného, pričom mu tento vstup umožnený nebol. Žalovaný nepreukázal, že tvrdenia policajtov v úradnom zázname sú nepravdivé, preto je potrebné vychádzať z dôkazov, ktoré sú v spise uvedené, nepochybne potvrdzujúce neumožnenie mu vstupu na pozemky žalovaného. Nesúhlasí ani s tvrdením žalovaného, že znalecký posudok obsahuje zistenie, že porucha na zariadení nebola. Znalec v správe z ohliadky konanej dňa 25.5.2015 uviedol, že existujú len dva možné spôsoby prerušenia dodávky elektrickej energie : jedným je úmyselné vypnutie ističa, druhým je porucha sieťového vedenia medzi rozvádzačom a vysilačom žalobcu uloženého pod zemou. Skutočnosť, či porucha bola alebo nebola na zariadení nie je v tomto prípade relevantná, pretože on je oprávnený vstupovať na cudziu nehnuteľnosť nielen z dôvodu havárie alebo poruchy, ale aj z dôvodu, aby zabezpečil výkon práv podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

37. Zo zápisnice z ohliadky vykonanej dňa 25.5.2015 na mieste samom nikde nevyplýva čo tvrdí žalovaný, že elektromerový rozvádzač vôbec nebol uzamknutý. S tvrdením žalovaného, že konaním žalobcu, resp. zamestnancov na ohliadke nebolo možné zistiť, či títo už predtým nejakým spôsobom nemanipulovali s uvedenými zariadeniami, nemožno súhlasiť. Aj SSE - Distribúcia, a.s., viackrát potvrdila, že elektromer pre odberné miesto žalobcu umiestnený v elektromerovom rozvádzači odberateľa v Trnovom zaznamenal dňa 25.5.2015 (v deň ohliadky) o 4:43 pripojenie sieťového napätia bez spotreby elektriny a od toho istého dňa od 11.15 elektromer zaznamenáva spotrebu elektriny, t.j. po ukončení ohliadky. Ak by on/žalobca manipuloval s uvedenými zariadeniami počas ohliadky, prejavilo by sa to na ich pripojení, resp. spotrebe elektrickej energie ihneď.

38. Naďalej zotrváva na tom, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne sa dožaduje zmeny rozsudku v zmysle § 388 CSP, v prípade úspechu si uplatňuje náhradu trov konania.

39. V následnej písomnej reakcii žalovaný dodal, že vo svojich podaniach riadne vysvetlil a rozoberal možnosti vstupu na pozemok v jeho vlastníctve. Žalobca dôvody žaloby nemôže po vynesení rozsudku dodatočne rozširovať a uplatňovať. Celý žalobný návrh je postavený na tvrdení skutočnosti, že na zariadení žalobcu bola porucha, čo žalobca aj v článku II. žaloby uvádza a bližšie špecifikuje. Ak bola porucha na zariadení pri dodávke elektrickej energie, tak ako to konštatoval prvostupňový súd, on/ žalovaný nebol vo veci pasívne legitimovaný, lebo nedodával žalobcovi a ani pre zariadenie nezabezpečoval dodávku elektrickej energie. Nedostatky vytknuté v rozhodnutí KS v Žiline zo dňa 21.6.2018 prvostupňový súd odstránil, vo veci nariadil pojednávanie, oboznámil strany sporu s vykonaným dokazovaním, umožnil im, aby sa k nemu vyjadrili, prípadne navrhli ďalšie dôkazy, žalobca žiadne dôkazy nenavrhol vykonať. Naďalej zotrváva na tom, že žalobca mohol elektromerovým rozvádzačom manipulovať bez toho, aby sa to prejavilo na spotrebe elektrickej energie, všetky súvislosti on/žalovaný riadne vysvetlil.

40. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podal na to oprávnený účastník, proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesne postupujúc podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

41. Krajský súd vyhodnotil odvolanie žalobcu za nedôvodné.

42. Prioritne konštatuje, že písomné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu garantuje stranám sporu právo na spravodlivé súdne konanie, svojim obsahom zodpovedá kritériám vymedzeným v § 220 CSP, v ňom okresný súd podrobne vyargumentoval v rovine skutkovej, v rovine právnej, ktoré rozhodujúce okolnosti považoval za určujúce pri prijatí záveru o neopodstatnenosti žaloby. Okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, vytvoril stranám sporu procesný priestor, aby vecne argumentovali, či už vo svojich podaniach, alebo priamo na pojednávaní, aby navrhovali/označili dôkazy. Z dokazovania súd ustálil riadne aj skutkový stav veci a na zistený skutkový stav správne aplikoval ustanovenia všeobecnej hmotnoprávnej úpravy - § 420 a nasl. OZ a po právnej stránke veci/sporu vyhodnocoval aj z pohľadu ustanovení špeciálnej právnej normy - Zákona o elektronických komunikáciách. Z týchto dôvodov nemožno súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu, v ktorej namieta nedostatočné odôvodnenie, nedostatok dôvodov a nepreskúmateľnosť rozhodnutia okresného súdu, navyše aj obsah jeho odvolania preukazuje, že žalobca/ odvolateľ so znalosťou veci sa k rozhodovaniu okresného súdu vyjadroval, namietal procesné, právne otázky - z ktorých okresný súd vychádzal a s ktorými / v podstatnej a určujúcej časti žalobca nesúhlasil. Iba skutočnosť, že súd nerozhodol podľa očakávania účastníka, prípade účastník nesúhlasí s rozhodnutím súdu ešte automaticky nezakladá nesprávny postup súdu a nevedie ani k odňatiu možnosti účastníkovi realizovať svoje práva v súdnom procese/spore. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP) aj s písomným odôvodnením rozhodnutia okresného súdu (na dôvody v rozhodnutí uvedené odkazuje) a iba v záujme zvýraznenia jeho vecnej správnosti sa vyjadruje k niektorým/ v odvolaní namietaným otázkam.

43. V súdnej veci je prioritný sporový charakter konania. Povinnosťou žalobcu je v takomto type konania pravdivo opísať tvrdené skutočnosti - o ktoré opiera žalobou uplatnený nárok, označiť dôkazy a na svoje tvrdenie uniesť dôkazné bremeno. V civilno-sporovom konaní je súd viazaný skutkovým vymedzením žaloby, zo skutkového vymedzenia žaloby v súdnom spore aj okresný súd pri posúdení veci vychádzal.

44. Okresný súd vypočul svedkov O. D. a N. C. - na pojednávaní konanom ešte dňa 1.12.2016 (na č.l. 189 až 192 spisu). Aj za situácie, že sa pojednávania nezúčastnil splnomocnený zástupca žalobcu (súd predvolanie na pojednávanie doručoval na nesprávnu adresu) nič nebránilo žalobcovi v ďalšom štádiu konania oboznámiť sa s obsahom spisu, s obsahom výsluchu svedkov, vyjadriť sa k ich výsluchu, prípade ich výsluch namietat', či už písomne alebo priamo napr. aj na meritórnom pojednávaní konanom dňa 6.11.2018, ktorého sa splnomocnená právna zástupkyňa žalobcu zúčastnila, návrhy na vykonanie dokazovania nevzniesla. Napokon žalobca neuviedol v odvolaní také argumenty, ktoré by spochybnili skutkové zistenia vyplývajúce z výsluchu týchto svedkov, hodnotenie ich výsluchu súdom a prijatý záver súdu v merite veci. Dôvody nevykonania ďalšieho dokazovania žalobcom označenými dôkazmi okresný súd vyargumentoval v bode 42 odôvodnenia - napr. uviedol, že od výsluchu Ing. K. S. a Ing. K. D. (žiadal ich vypočuť žalobca) upustil, pretože títo svedkovia sa na základe predvolania k súdu nedostavili,

žalobca ich účasť nezabezpečil, teda odvolateľovi je známe priamo z dôvodov rozhodnutia súdu prečo ním navrhované dôkazy vykonané súdom neboli.

45. Právne posúdenie a vyhodnotenie žalobou uplatneného nároku súdom ako nárok na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka je nesporné.

46. Predmetom úpravy ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka je všeobecná zodpovednosť za škodu, ide o subjektívnu zodpovednosť s predpokladaným zavinením škodcu. To znamená, že dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že škodu spôsobil škodca, existenciu škody a jej výšku zaťažuje poškodeného (žalobcu). V prípade všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka musia byť kumulatívne naplnené zákonné predpoklady: vznik škody, protiprávnosť konania, zavinenie škodcu (ktoré sa podľa zákona predpokladá) príčinná súvislosť medzi škodou a konaním škodcu. Stačí ak nie je naplnená jedna zložka - jeden zákonný predpoklad a už nie je možné konštatovať splnenie podmienok zodpovednosti (všeobecnej) za škodu u dotknutého subjektu, čo následne vylučuje priznanie nároku titulom náhrady škody.

47. Žalobca ako v žalobe aj v priebehu sporu, ale aj v odvolacom konaní totožne zotrval na tom, že žalovaný „ porušil právnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona „. V uvádzanej otázke odvolací súd poukazuje na znenie ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého „ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti“. Dodáva, že porušením právnej povinnosti je objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická alebo právnická osoba skutočne konala, či opomenula konať a tým, ako konať mala, aby plnila svoje povinnosti. Protiprávne konanie ako predpoklad zodpovednosti za škodu je konanie také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Protiprávnosť konania sa podľa zákona nepredpokladá. Má ten procesný dôsledok, že je to poškodený, ktorý má dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať protiprávnosť. Zavinenie (ako zákonný predpoklad všeobecnej zodpovednosti za škodu) podľa právnej teórie je subjektívny (psychický) vzťah fyzickej osoby ku konaniu a výsledku tohto konania, ktoré je protiprávne, ide o subjektívnu spôsobilosť konajúceho rozoznať protiprávnosť svojho konania. Tu odvolací súd zdôrazňuje, že ani „ predpoklad zavinenia „ nevylučuje, aby v konkrétnom prípade bol preukázaný opak. Všeobecná zodpovednosť za škodu vychádza z princípu predpokladaného zavinenia, čo sa premieťa v procesnej rovine tým, že dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že škodca škodu nezavinil zaťažuje žalovaného - uvedené dôkazné bremeno v spore na základe výsledkov vykonaného dokazovania žalovaný podľa názoru odvolacieho súdu uniesol, preukázal, že škodu (ak aj mala vzniknúť žalobcovi) nezavinil.

48. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu všetky hmotnoprávne otázky vymedzené v predchádzajúcom odseku premietol a pretavil (správne) do svojho rozhodovania aj so zohľadnením individuálnych okolností súdnej veci.

49. Žalobca v skutkovom vymedzení vznik škody a zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu viaže k okolnosti, že mu tento neumožnil v zmysle zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách vstupovať na jeho nehnuteľnosti, a to v súvislosti so zriaďovaním, prevádzkovaním, opravami a údržbou vedení. Okresný súd konšatoval právo vstupu žalobcu na pozemok žalovaného za účelom stanoveným v uvádzanej právnej norme. Dokazovanie ale nepreukázalo, že by samotný žalovaný svojim osobným aktívnym konaním v rozhodný deň/dni žalobcovi bránil vo vstupe na svoj pozemok, - ide o zásadnú skutočnosť pri posúdení zodpovednosti žalovaného. Vo vstupe žalobcovi/resp. jeho zamestnancom nebolo bránené ani inými zodpovednými zamestnancami žalovaného, nevyplývalo z dokazovania, že by mala byť svedkyňa D. poverenou zamestnankyňou žalovaného, ktorej by mal žalovaný udeliť výslovný pokyn na zamedzenie vstupu žalobcu do areálu - postavenie svedkyne D. pri hodnotení zodpovednosti žalovaného okresný súd podrobne vyargumentoval - s argumentáciou okresného súdu sa odvolací súd stotožnil v celom rozsahu. Ak by aj žalobcovi bolo žalovaným aktívne bránené vo vstupe, nič mu nebránilo aby realizoval právo vstupu hoc prekonaním prekážky - v takomto prípade by bola vylúčená jeho trestná zodpovednosť, takéto právo vstupu žalobca nevyužil v rozhodný deň/dni, od tohto práva upustil. Odvolací súd zdieľa aj názor okresného súdu poukazujúci na neprofesionálne konanie príslušníkov PZ ktorí neprikázali O. D. vpustiť zamestnancov žalobcu na pozemok žalovaného za účelom realizácie zákonných práv - zistenia prípadnej poruchy - túto skutočnosť ale nie je možné vyhodnotiť v neprospech žalovaného. Navyše podľa výsledkov znaleckého dokazovania nebola preukázaná porucha sieťového vedenia medzi rozvádzačom a vysielateľom žalobcu uloženého pod zemou. Ak žalobca sa potom priklonil k druhej konštatovanej alternatíve znalcom - „ úmyselné vypnutie

ističa „ musel by tvrdiť - že istič vypol žalovaný (to netvrdil) a aj v prípade, že by tak tvrdil musel by na svoje tvrdenie uniesť dôkazné bremeno, preukázať, že vypnutie ističa bolo výsledkom protiprávneho, zavineného konania žalovaného, tak sa ale nestalo. Žalovaný v tomto občiansko -právnom spore uniesol dôkazné bremeno na to, že ak by aj mala vzniknúť žalobcovi nejaká škoda, jeho protiprávne zavinené konanie voči žalobcovi (na základe jeho tvrdení) absentuje, je vylúčená - čo napokon vedie k záveru, že v súdnej veci neboli splnené/kumulatívne všetky zákonom vyžadované podmienky občiansko-právnej zodpovednosti za škodu. Odvolací súd nad rámec poukazuje aj na skutočnosť známu mu z úradnej činnosti - že v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 36T/44/2016 voči žalovanému/ v trestnom konaní v pozícii obžalovaného/, odvolací Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 3 To/83/2019-1103 zo dňa 28.11.2019 - v totožnom skutku ako je to tvrdené žalobcom v tejto občiansko -sporovej veci - Ing. T. D. oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, nebolo v trestnej veci spoľahlivo preukázané, že obžalovaný Ing. T. D. osobne, alebo prostredníctvom O. D., resp. akákoľvek iná osoba bránila zamestnancom obidvoch spoločností (Orange Slovensko, a.s. a SSE-D a.s.) vstupu na nehnuteľnosti za účelom údržby alebo opravy zariadení spôsobom, ktorého následkom by bolo ohrozenie, či spôsobenie poruchy týchto zariadení.

50. Ďalšie odvolacie argumentácie žalobcu odvolací súd hodnotí po vecnej stránke za právne bezvýznamné neovplyvňujúce prijatý záver vo veci, preto sa s nimi už nezaoberal.

51. V súvisiacom výroku o náhrade trov konania okresný súd sa riadil správne zásadou úspechu/ neúspechu strán v spore - premietnutou do rozhodovania o trovách konania strán aplikáciou ust. § 255 ods. 1 CSP.

52. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal odvolací súd žalovanému - úspešnému v odvolacom konaní, voči žalobcovi - ktorý ohľadne podaného odvolania úspešný nebol, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Dodáva, že o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne okresný súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

53. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.